

Secretariat Sedinte

From: <Secretariat.DRPSP@mfinante.gov.ro>
Date: Tuesday, September 18, 2018 10:44 AM
To: <ces@ces.ro>; <secretariat.sedinte@ces.ro>; <asilvia@ces.ro>; <silvia.ariciu@gmail.com>; <office_ces@yahoo.com>
Attach: proiect OUG.pdf; NF proiect OUG.pdf
Subject: MFP Solicitare avizare CES

Vă transmitem, anexat, proiectul Ordonanței de urgență a Guvernului pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu rugămintea de a fi introdus pe Ordinea de zi a ședinței Plenului Consiliului Economic și Social din data de 18.09.2018, în vederea obținerii avizului conform Legii nr.248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Cu deosebită considerație,

NOTĂ DE FUNDAMENTARE

Secțiunea 1
Titlul proiectului de act normativ
Ordonanță de urgență
pentru modificarea și completarea unor acte normative

Secțiunea a 2-a
Motivul emiterii actului normativ

Promovarea acestui act normativ este determinată, în principal, de următoarele:

- necesitatea eficientizării mecanismelor de recuperare a creanțelor bugetare față de societățile aflate în stare de insolvență, cu respectarea șanselor de redresare a acestora;
- faptul că actuala legislație furnizează încă mijloace de tergiversare a momentului intrării în faliment pentru afaceri cu șanse minimale de redresare sau în cazul debitorilor care nu efectuează plata creanțelor curente, care înregistrează pierderi, ori acumulează noi datorii,
- este necesară eficientizarea procedurilor de insolvență și îmbunătățirea protecției drepturilor creditorilor contribuie în mod substanțial la îmbunătățirea climatului de afaceri, creând, astfel, premisele pentru redresarea afacerilor viabile și recuperarea mai rapidă a creanțelor, inclusiv a celor bugetare,
- se impune adoptarea măsurilor urgente care să permită conversia, reducerea sau cesiunea creanțelor bugetare, în anumite condiții, pentru a evita intrarea iminentă în faliment a multor societăți cu potențial de viabilizare și cu consecințe grave în plan economic și social,
- actualul context economic impune luarea unor măsuri rapide pentru crearea premiselor legislative și administrative, care să conducă la creșterea siguranței circuitului economic și a atractivității investiționale a pieței românești,
- fondurile alocate de la bugetul de stat pentru cheltuielile de organizare și funcționare, pentru cheltuielile specifice actului de justiție și pentru cheltuielile de investiții ale Ministerului Justiției sunt insuficiente și este necesară și utilizarea altor surse.

1. Descrierea situației actuale

I. Legea nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare

Evoluția arieratelor totale în perioada 2015-2018 ale persoanelor juridice evidențiază creșterea graduală a acestora, ajungând la 31 iulie 2018 să fie cu 10% acumulate mai multe arierate față de anul 2015 (98.273,2 milioane lei, față de 89.464,6 milioane lei).

În structură, arieratele recuperabile au scăzut cu 27 % (19.941,7 milioane lei în anul 2015, față de 14.499 milioane lei la 31.07.2018), în timp ce arieratele nerecuperabile au crescut cu peste 20% (de la 69.522,9 milioane lei în anul 2015 la 83.774,2 milioane lei la 31.07.2018).

Arieratele aferente contribuabililor care intră sub incidența legislației privind insolvența (incluse în categoria arieratelor nerecuperabile) au înregistrat, la rândul lor, creșteri de peste 9 % (de la 57.938 milioane lei în anul 2015 la 63.243,3 milioane lei la 31.07.2018).

Situația la 31 iulie 2018 relevă faptul că la această dată un număr de 28.620 contribuabili se aflau sub incidența legislației privind insolvența, din care: în insolvență – 6.441 contribuabili, în reorganizare – 1.367 contribuabili și în faliment – 20.812 contribuabili. Peste 59% din arieratele înregistrate la 31 iulie 2018 de către acești contribuabili sunt aferente celor aflați în faliment (37.362,7 milioane lei), în timp ce numai 6% sunt aferente contribuabililor aflați în reorganizare (3.925,36 milioane lei). De asemenea, s-a constatat că valoarea obligațiilor fiscale constituite după data intrării în procedura insolvenței înregistrează o creștere de 150% față de valoarea arieratelor existente la data intrării în insolvență.

De menționat este faptul că circa 76% din arieratele nerecuperabile sunt aferente contribuabililor aflați în procedura insolvenței, iar rata de încasare a arieratelor nerecuperabile la finele anului 2017 era de aprox. 6,86%, aceste încasări cuprinzând atât încasările din creanțele înscrise la masa credală, cât și din creanțe curente și din planul de reorganizare. Pe de altă parte, în primele 8 luni ale anului 2018 rata de colectare a arieratelor aferente companiilor aflate în reorganizare este de 10,3%, care vizează creanțe din planul de reorganizare și creanțe curente, în timp ce rata de recuperare a creanțelor din masa credală se situează la numai 0,28% din veniturile bugetului general consolidat colectate de Agenția Națională de Administrare Fiscală.

În aceste condiții, se impune adoptarea unor măsuri de eficientizare a recuperării creanțelor bugetare ale companiilor aflate în cadrul procedurilor de insolvență, respectiv măsuri suplimentare de salvare a acestora, având în vedere că astfel de măsuri conduc și la o rată superioară de recuperare a creanțelor bugetare.

În prezent, valoarea-prag stabilită pentru introducerea cererii de insolvență este de 40.000 lei, fiind stabilită atât pentru creditor, cât și pentru debitor. S-a constatat, în implementarea normei, că acest prag nu s-a dovedit o măsură suficientă pentru responsabilizarea debitorului în gestionarea afacerii sale, drept pentru care măsuri suplimentare se impun în continuare.

Conform legislației actuale, atât creditorul, cât și debitorul pot solicita desemnarea administratorului/lichidatorului judiciar care va administra procedura. S-au constatat, însă, anumite deficiențe în aplicare, drept pentru care măsuri noi de asigurare a echidistanței acestui organ procedural apar ca fiind necesare.

În același sens, în aplicarea normei, au apărut probleme în derularea procedurii atunci când administratorul special, numit de adunarea generală a asociaților/acționarilor, a avut și calitatea de creditor al societății debitoare.

Conform art.59 alin.(1) din Legea insolvenței, administratorul judiciar are obligația depunerii lunare a unui raport cuprinzând descrierea modului în care și-a îndeplinit atribuțiile, justificarea cheltuielilor efectuate cu administrarea procedurii sau a altor cheltuieli efectuate din fondurile existente în averea debitorului, precum și, dacă este cazul, stadiul efectuării inventarierii, menționând în raport și onorariul încasat, cu precizarea modalității de calcul al acestuia. Însă trebuie ținut seama de faptul că pentru a putea oferi judecătorului-sindic și celorlalți creditori informațiile relevante referitoare la cauzele care au generat intrarea în insolvență, sunt necesare informații referitoare la privind respectarea obligațiilor fiscale, referitoare la obținerea sau necesitatea actualizării autorizărilor/autorizații lor pentru desfășurarea activității, a actelor de control încheiate de organe de control și onorariul încasat al administratorului judiciar, cu precizarea modalității de calcul al acestuia.

Art. 67 impune la alin. (1) ca, la cererea debitoarei de deschidere a procedurii, să fie depuse o serie de acte obligatorii, dar instituie sancțiuni doar pentru o parte dintre acestea. Astfel, în ceea ce privește lipsa notificării organului fiscal cu privire la deschiderea procedurii, nu a fost stabilită o sancțiune, similară celorlalte situații, respectiv de respingere a cererii de deschidere a procedurii. Referitor la creanțele născute după data deschiderii procedurii, art. 75 alin. (3) prevede obligația administratorului judiciar de a analiza cererea de plată, împotriva măsurilor dispuse de acesta, creditorul având dreptul de a formula contestație conform art. 59 alin. (5), însă legea nu prevede mecanisme de

soluționare cu celeritate a acestei cereri. Or, este de esența procedurii insolvenței ca oricărei cereri formulate în procedură să i se asigure rezolvare într-un termen cât mai scurt, pentru a limita prejudiciile pe care o amânare le-ar putea aduce atât creditorilor, cât și debitorilor.

În prezent, din modul de redactare a art. 102 (1) rezultă că în cazul tuturor contribuabililor care intră în procedura de insolvență, organele de inspecție fiscală sunt obligate să realizeze inspecția fiscală în termenul de 60 de zile. Având în vedere, pe de o parte, numărul foarte mare al acestor contribuabili în raport cu capacitatea de inspecție a ANAF, realizarea acestor inspecții este practic imposibilă. Pe de altă parte, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală, unul din principiile de bază ale inspecției fiscale, tocmai pentru a asigura realizarea dezideratelor de eficiență și eficacitate a activităților de control fiscal de toate tipurile, îl reprezintă analiza de risc. Mai mult, sunt foarte numeroase și situațiile în care în patrimoniul contribuabililor ce intră în insolvență nu se regăsesc elemente de activ care să asigure nici măcar recuperarea creanțelor pe care organele fiscale le au înregistrate deja în evidența fiscală și, în concluzie, în aceste cazuri, realizarea unei inspecții și, eventual, stabilirea unei noi creanțe nu ar avea nici un efect pentru că oricum se cunoaște faptul că nu va putea fi recuperată nicio creanță.

Conform art.133 alin. (5), planul de reorganizare nu poate prevedea conversia creanțelor bugetare în acțiuni, indiferent de situația societății debitoare, dar aceasta poate fi în unele situații singurul sau cel mai eficient remediu pentru restructurarea unei afaceri viabile.

S-a constatat, în practică, că soluționarea cererilor de intrare în faliment introduse de titularii de creanțe curente se soluționează într-un termen relativ mare, față de cerințele de celeritate impuse de specificul procedurii insolvenței. Ca efect, se acumulează noi datorii și se reduce gradului de recuperare a creanțelor, urmare devalorizării bunurilor.

Deși îmbunătățit prin Legea nr. 85/2014, mecanismul de atragere a răspunderii patrimoniale a persoanelor care au contribuit la starea de insolvență a debitorului, acesta comportă în continuare nevoia unor măsuri de ameliorare, în acest sens, apar ca fiind necesare pârghii suplimentare pentru creditorii, care să le permită să recupereze creanțele într-un procent cât mai mare. În același sens, în cazul în care s-a pronunțat o hotărâre de respingere a acțiunii de atragere a răspunderii, iar împotriva acesteia administratorul/lichidatorul nu face apel, nu există posibilitatea legală pentru a se formula o cale de atac direct de președintele comitetului creditorilor, ci doar dacă se solicită de adunarea creditorilor sau creditorul care deține mai mult de jumătate din valoarea tuturor creanțelor sau în lipsa constituirii unui comitet, de către orice creditor interesat care deține o pondere importantă a creanțelor.

Conform actualelor prevederi legale, atragerea răspunderii persoanelor vinovate pentru intrarea în insolvență se prescrie în termen de 3 ani, prescripția începând să curgă de la data la care a fost cunoscută sau trebuia cunoscută persoana care a contribuit la apariția stării de insolvență, dar nu mai târziu de 2 ani de la data pronunțării hotărârii judecătorești de deschidere a procedurii de insolvență. Însă, în practică, sunt foarte des întâlnite cazurile în care derularea procedurii se desfășoară pe o perioadă îndelungată de timp, foarte multe din aspectele ce vizează activitatea anterioară a deschiderii procedurii și, în particular, persoanele care se fac vinovate de cauzarea acestei stări de insolvență, fiind cunoscute de administratorul/lichidatorul judiciar ulterior

	expirării termenului de 2 ani de la data pronunțării hotărârii de deschidere a procedurii. II. Ordonanța de urgență nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, cu modificările și completările ulterioare Conform art.28, practicianul în insolvență nu poate fi concomitent administrator judiciar sau lichidator al unui debitor și al creditorului acestuia, însă această interdicție nu se aplică dacă la data numirii practicianului într-o procedură creanța care ar determina apariția stării de incompatibilitate are caracter nelitigios, fiind stabilită prin înscrisuri întocmite de cele două societăți sau prin hotărâre judecătorească irevocabilă, precum și dacă în cele două societăți calitatea de administrator judiciar sau lichidator este îndeplinită de o SPRL, respectiv de o filială a acesteia. III. Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare În prezent, conform art.264, la contribuabilii/plătitorii cu capital integral sau majoritar de stat la care s-a deschis procedura insolvenței, potrivit legii, conversia creanțelor bugetare în acțiuni poate fi prevăzută prin planul de reorganizare, în condițiile legii, cu acordul expres, în scris, al creditorului. IV. În vederea aplicării dispozițiilor Legii nr. 213/2015 privind Fondul de garantare a asiguraților și în vederea coroborării dispozițiilor prevăzute de Legea nr. 503/2004 privind redresarea financiară, falimentul, dizolvarea și lichidarea voluntară în activitatea de asigurări, republicată, cu modificările ulterioare, cu dispozițiile Legii nr. 85/2014 privind procedura de insolvență apreciem necesară modificarea și completarea acestor reglementări legale cu impact asupra normelor care reglementează în mod special insolvența societăților de asigurare/reasigurare. Între activitatea Fondului de garantare realizată în baza Legii nr. 213/2015 și Legea nr. 85/2014 există o strânsă corelare, care pornește de la deschiderea procedurii de faliment și până la închiderea acesteia, întrucât Fondul de garantare se înscrie la masa credală pe măsura plăților efectuate, în conformitate cu art. 18 din Legea nr. 213/2015
2. Schimbări preconizate	I. Legea nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare A. În vederea creșterii responsabilității administratorului judiciar, în principal prin avizarea prealabilă a operațiunilor patrimoniale, este necesar să se completeze Legea nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență și cu prevederi legate de urmărirea operațiunilor de gestionare a patrimoniului debitorului. Astfel, este important ca administratorul judiciar să verifice dacă aceste operațiuni au fost derulate conform avizului prealabil acordat, să verifice dacă nu s-au derulat și alte operațiuni patrimoniale fără avizul său și să dispună măsurile corespunzătoare. Doar în acest fel, supravegherea exercitată poate avea efectele urmărite, acelea de protejare a patrimoniului și de apărare a intereselor creditorilor.

Se propune întărirea regulilor privind responsabilizarea debitorului în gestionarea activității și plata datoriilor către bugetul de stat, prin stabilirea unei condiții suplimentare pentru deschiderea procedurii și anume ca debitorul să poată obține deschiderea procedurii numai dacă cuantumul creanțelor bugetare trebuie să fie mai mic de 50% din totalul declarat al creanțelor debitorului.

Această măsură va da posibilitatea organului fiscal de a identifica, împreună cu contribuabilul, cele mai bune soluții în vederea colectării optime a creanțelor bugetare, dar și a continuării activității de către contribuabil, în sensul viabilizării activității acestuia, folosindu-se cu precădere posibilitățile de acordare a facilităților la plată, prevăzute deja în procedura fiscală (ex.: eşalonarea la plată, cu anularea penalităților de întârziere).

De asemenea, această măsură urmărește asanarea mediului economic, prin limitarea utilizării abuzive a procedurii insolvenței, strict pentru evitarea plății obligațiilor fiscale către bugetul public, astfel încât să se asigure protejarea interesului public major de colectare a impozitelor și taxelor la buget și asigurarea unui mediu concurențial loial.

Se crează astfel, o excepție de la regula generală prin care debitorul care are o obligație de minim 40.000 lei, de a intra în mod voluntar în insolvență.

Prin această măsură se justifică obiectiv și rațional imperativul protejării interesului social și al ordinii de drept, prin adoptarea unor reguli specifice de preîntâmpinare a faptelor care generează sau ar putea să genereze fenomene economice negative, prin neplata sistematică a obligațiilor fiscale către bugetul public, sens în care s-a pronunțat deja Curtea Constituțională prin Decizia nr. 316/2018, publicată în Monitorul Oficial nr. 786/2018.

Se propun măsuri pentru consolidarea independenței administratorului și lichidatorului judiciar provizoriu în raport cu creditorii și debitorii prin instituirea a unei noi modalități de desemnare a acestuia, precum și prin extinderea interdicției de a cumula funcția de administrator/lichidator al debitorului și al unui creditor al acestuia inclusiv în situația în care nu există contestații legate de creanța aceluși creditor.

Se preconizează măsuri prin care să se elimine o eventuală sursă de conflict între interesele creditorilor și cele ale debitorului, atunci când administratorul special, care înlocuiește organul statutar al debitorului, are și calitatea de creditor.

Se propune completarea art. 59 alin. (1), în sensul ca raportul administratorului/lichidatorului să cuprindă informații privind respectarea obligațiilor fiscale, referitoare la obținerea sau necesitatea actualizării autorizării lor/autorizații lor pentru desfășurarea activității, a actelor de control încheiate de organe de control și onorariul încasat al administratorului judiciar, cu precizarea modalității de calcul al acestuia. Măsura asigură un plus de transparență cu privire la conduita în raport cu debitorul fiscal.

Se propune completarea art.67 alin.(2), în sensul stabilirii sancțiunii de respingere a cererii de deschidere a procedurii și în situația în care nu este notificat organul fiscal cu privire la deschiderea procedurii. Astfel, intenția de declanșare a procedurii de insolvență conferă organului fiscal un timp suplimentar de analiză, inclusiv de declanșare a inspecției fiscale, de emitere a deciziei de impunere și, ulterior de emitere a deciziei de calcul accesorii sau chiar promovarea opoziției față de o eventuală deschidere de procedură cu rea-

credință și, ca atare, se impune instituirea unei astfel de sancțiuni.

Se propune instituirea, la art.75 alin. (3), a unui termen de 10 zile de analiză, de către administratorul judiciar, a cererilor de plată pentru creanțele născute ulterior datei de deschidere a procedurii de insolvență și instituirea, iar la art. 75 alin. 3¹- 3³ instituirea unui mecanism de sancționare progresivă a administratorului judiciar în cazul nerespectării acestui termen, respectiv acordarea dreptului creditorului care a formulat cererea de plată de asolicita aplicarea unei amenzi și înlocuirea administratorului de către judecătorul sindic. . Se urmărește astfel evitarea situațiilor de tergiversare a soluționării acestor cereri cu efecte negative asupra creditorului bugetar.

Pentru a se evita utilizarea ineficientă a resurselor umane și materiale ale ANAF în acțiuni fără niciun rezultat în veniturile bugetare, se propune modificarea art.102 (1) în sensul ca și în cazul contribuabililor intrați în insolvență inspecția fiscală să se realizeze doar atunci când există un risc fiscal de nedeclarare a obligațiilor fiscale pe trecut semnificativ și există, de asemenea, și posibilitatea de recuperare.

Se propune includerea, la art.102, a unui text care să prevadă admiterea la masa credală, sub condiție rezolutorie, până la finalizarea acțiunii în contencios, a creanțelor fiscale constatate printr-un act administrativ fiscal contestat. Măsura e de natura a sprijini aplicarea unitară a textului.

Se propune completarea art. 133, alin.(5) cu prevederi legate de posibilitatea conversiei creanțelor bugetare în acțiuni, dacă sunt îndeplinite cumulativ mai multe condiții.

De asemenea, sunt propuse dispoziții care prevadă posibilitatea reducerii creanței bugetare, astfel încât regulile în materia concurenței să poată fi respectate.

Așa cum s-a arătat mai sus, în momentul de față sunt peste 6000 de societăți aflate în procedura insolvenței, în perioada de observație, față de care nu poate opera procedura conversiei creanței bugetare în acțiuni și față de care procedura de restructurare a creanței bugetare (reducerea cu pînă la 50% a creanțelor negarantate și a insituirii unor criterii pe baza carora creditorul bugetar aproba planul de reorganizare) ar fi benefică în planul de reorganizare, cu îndeplinirea criteriilor introduse prin măsurile propuse.

În fapt contrar, dacă aceste două măsuri nu s-ar aplica și pentru aceste societăți, acest lucru ar genera un impact negativ prin probabilitatea intrării majorității acestora în faliment (având în vedere procentul total al planurilor de reorganizare aprobate din totalul societăților intrate în insolvență, așa cum sunt prezentate în prezenta notă de fundamentare), cu impact negativ iremediabil la nivelul economiei naționale.

Pentru evitarea întârzierilor în soluționarea cererilor de intrare în faliment, la cererea titularului unei creanțe curente, se propune completarea art. 143, în sensul instituirii unui termen de maxim 30 de zile de la înregistrarea cererii.

Se propune modificarea alin.(2) și (7) ale art. 169, în sensul stabilirii obligației administratorului/lichidatorului judiciar de a promova acțiunea în antrenarea răspunderii patrimoniale a persoanelor ce au contribuit la starea de insolvență a debitorului, dacă acestea au fost identificate, precum și reducerea de la 50% la 30% a valorii creanței creditorului ce are legitimitate procesuală activă în această materie. Corelativ, se reglementează posibilitatea formulării căii de atac împotriva hotărârii de respingere a acțiunii de atragere a răspunderii, de către creditorul care deține mai mult de 30% din valoarea creanțelor înscrise la masa

credală.

Se propune modificarea art. 170, în sensul eliminării termenului de 2 ani de la data pronunțării hotărârii judecătorești de deschidere a procedurii de insolvență în care putea fi introdusă acțiunea de atragere a răspunderii, această prevedere fiind este în defavoarea creditorilor, restricționarea exercitării uneia dintre modalitățile de recuperare a creanțelor.

B. Prin proiect se propun o serie de modificări și completări ale regimului juridic al insolvenței societăților de asigurare/reasigurare, după cum urmează:

- Modificarea și completarea prevederilor care reglementează insolvența societăților de asigurare/reasigurare, ca urmare a prevederilor Directivei 2009/138 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) și transpusă prin Legea 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, respectiv definiția insolvența societății de asigurare/reasigurare prevăzută la art.5 alin.(1) pct.31;

- Inserarea unor dispoziții menite să reglementeze onorariului lichidatorului judiciar, raportat la procedura de avizare în vederea numirii, derulată de către A.S.F. Onorariul lichidatorului judiciar este o componentă importantă în cadrul procedurii de insolvență, ea impactând asupra sumelor care urmează a se distribui în cadrul procedurii de insolvență. Potrivit procedurii de avizare a practicianului în insolvență de către A.S.F, unul dintre criteriile determinante de selecție îl reprezintă acest onorariu solicitat la început de către practicianul în insolvență cu aplicarea art. 38 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Practica a statuat faptul că practicienii în insolvență solicită aplicarea în cadrul procedurii de faliment a unui onorariu diferit de cel aferent procedurii de avizare în fața autorității, deși conform dispozițiilor legale acest onorariu are la baza aceleași criterii ca și cele prevăzute de O.U.G nr. 86/2006.

- Inserarea obligației de includere în Comitetul Creditorilor a Fondului de garantare. Unul din organele decizionale ale creditorilor și prin care se poate controla activitatea lichidatorului judiciar precum și luarea unor decizii cu impact în derularea procedurii de faliment a societății de asigurare/ reasigurare este Comitetul creditorilor. Dacă în cadrul Adunării creditorilor votează toți creditorii în funcție de ponderea creanței la masa credală, desemnarea Comitetului creditorilor se face în funcție de ponderea creanței la masa credală a primilor 20 de creditori.

Fondul de garantare, prin plățile pe care le efectuează, devine pe parcursul procedurii creditorul cu cea mai mare pondere din masa credală. Astfel, pentru protejarea intereselor Fondului de garantare și o reflectare a realității privind pasivul suportat de Fondul de garantare, în vederea participării la luarea unor decizii cu impact asupra procedurii de insolvență care sunt luate de către creditori care dețin încă de la început creanțe majoritare, se impune numirea de la început a Fondului de garantare drept membru al Comitetului creditorilor.

- Modificarea dispozițiilor care reglementează avizul dat de către A.S.F.

în cadrul derulării procedurii de faliment, legiuitorul a stabilit în cadrul anumitor etape procesuale și existența avizului din partea A.S.F. în practică, cele mai solicitate avize sunt:

a. avizul privind denunțarea contractelor de asigurare;

b. avizul privind vânzarea activelor societății debitoare, altele decât transmiterea portofoliilor de asigurare deținute de către societatea de asigurare aflată în faliment.

Raportarea existenței și necesității emiterii acestor avize trebuie corelată cu termenele prevăzute de către legiuitor în cadrul procedurii de faliment.

a. renunțarea la avizul pentru denunțarea contractelor de asigurare.

Avizul pentru menținerea sau denunțarea contractelor de asigurare se solicită de către lichidatorul judiciar într-un termen de 90 de zile de la data deschiderii procedurii de faliment. Acest fapt presupune ca lichidatorul judiciar să intre de îndată în posesia actelor societății și odată cu preluarea acestora să procedeze la analiza lor și la prezentarea unei concluzii către A.S.F. în cadrul unei cereri prin care să solicite menținerea sau denunțarea contractelor de asigurare. Acest aviz urmează să fie înlăturat prin adoptarea măsurii de denunțare de drept a polițelor de asigurare în termen de 90 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii de deschidere a procedurii de faliment. Odată cu adoptarea unei astfel de măsuri și celelalte prevederi privind înstrăinarea portofoliului de polițe de asigurare devine caduce.

b. modificarea avizului privind vânzarea activelor debitoare. În înțelesul legii, practicienii în insolvență au concluzionat că pentru valorificarea oricărui bun aflat în patrimoniul societății debitoare este necesar avizul A.S.F. și, totodată, orice modificare de preț sau de strategie de vânzare/regulament de vânzare va fi supusă aprobării A.S.F. Deși legiuitorul menționează un aviz prealabil, practicienii în insolvență au procedat în primul rând la obținerea unui vot favorabil din partea Adunării creditorilor, pentru ca ulterior să se adreseze A.S.F. Considerăm că un astfel de aviz ar trebui precizat și restrâns numai în cazul în care se tranzacționează un portofoliu de contracte de asigurare, iar acesta nu se impune a fi aplicat valorificării celorlalte active.

- Inserarea unor prevederi legale privind modalitatea de verificare a creanțelor Fondului de garantare de către lichidatorul judiciar. Potrivit dispozițiilor Legii nr. 213/2015 și ale Legii nr. 85/2014, Fondul de garantare este îndrituit să se înscrie la masa credală pe tot parcursul procedurii de faliment cu sumele achitate către creditorii de asigurare.

În acest sens, lichidatorul judiciar are obligația de a analiza creanța Fondului de garantare și de a o înscrie în tabelul preliminar și care urmează să fie definitivat. Propunerea vizează introducerea unui termen minim 30 de zile de la data înregistrării creanței de către Fondul de garantare la instanța competentă) în care această creanță să fie analizată și ulterior înscrisă la masa credală în tabelul de creanțe. În lipsa unei astfel de reglementări exprese se creează un prejudiciu subscrisiei și se defavorizează unul din creditorii asupra căruia pasivul societății de asigurare impactează în cea mai mare măsură.

Totodată, pentru alinierea practicii se vor menționa documentele și informațiile care sunt necesare lichidatorului judiciar pentru a putea verifica creanța declarată.

- Modificări privind necesitatea denunțării polițelor de asigurare de către lichidatorul judiciar.

Practica a arătat că este necesar ca o astfel de decizie să fie luată imediat după ce hotărârea de deschidere a procedurii de faliment a rămas definitivă, întrucât consecințele acestei măsuri au fost unele menite să impacteze cu privire la aplicarea Legii nr. 213/2015 termenul în care se pot instrumenta dosare de daună de către Fondul de garantare, dar și cu privire la pasivul societății de

asigurare, a rezultat în mod evident faptul că o măsură de denunțare era mult mai favorabilă pasivului societății de asigurare și ar fi diminuat implicit și costurile de procedură în perioada în care societatea se află supusă falimentului. Aceste analize au stat ulterior la baza analizelor efectuate de către lichidatorii judiciari întrucât la momentul actual există o tendință ca aceste contracte să fie denunțate în cel mai scurt termen posibil din momentul obținerii avizului de la A.S.F.

Pentru aceste raționamente, considerăm că se impune ca aceasta denunțare să intervină într-un termen de 90 de zile de la momentul la care hotărârea de deschidere a procedurii de faliment a rămas definitivă (pentru ca falimentul să fie confirmat), în acest mod eliminându-se posibilitatea de creștere a pasivului societății de asigurare supusă procedurii de faliment dar și a costurilor care sunt antrenante de către lichidatorul judiciar în denunțarea acestor contracte.

- Inserarea unei prevederi referitoare la obligativitatea tinerii de către lichidatorul judiciar a registrelor speciale dedicate activelor folosite pentru a acoperi rezervele tehnice

- Corelarea textului cu prevederile Titlului IV din Directiva Solvency II, inclusiv în sensul ca judecătorul sindic poate deschide procedura de faliment în absența sau în urma adoptării măsurilor de reorganizare

- Inserarea unor dispoziții privind reglementarea raporturilor dintre Fondul de garantare și lichidatorul judiciar. În derularea procedurii de faliment a societății de asigurare, practica a relevat necesitatea existenței unei permanente legături dintre Fondul de garantare și lichidatorul judiciar prin care să fie soluționate diversele probleme ivite atât în instrumentarea dosarelor de daună, cât și în litigiile în care se află societatea de asigurare supusă procedurii de faliment. O astfel de colaborare, fără a avea până în prezent o reglementare, a avut ca și efect soluționarea amiabilă a diferendelor ivite pe parcursul derulării procedurii de faliment, precum și abordarea unor poziții comune în cadrul unor litigii.

- Inserarea unei prevederi cu privire la destinația sumelor ce urmează a fi încasate de către lichidatorul judiciar din valorificarea activelor admise să reprezinte rezervele tehnice în sensul acoperirii cu prioritate a creanțelor de asigurări aferente plăților de despăgubiri/indemnizații suportate de Fond, ca obligații ale debitoarei în faliment.

- Coroborarea prevederilor din Legea nr. 213/2015 cu prevederile Legii nr. 85/2014 privind momentul declanșării plăților care urmează a fi efectuate de către Fondul de garantare și procedura care trebuie urmată de către creditorii de asigurare, în condițiile în care între cele două proceduri există o evidentă interdependență.

II. Se propun modificări care vizează necesitatea asigurării fondurilor alocate pentru cheltuielile specifice actului de justiție și cheltuielile de organizare și funcționare și de investiții ale Ministerului Justiției, în vederea desfășurării în bune condiții a activității a acestuia, inclusiv pentru organizarea și funcționarea Arhivei Electronice de Garanții Reale Mobiliare.

III. Ordonanța de urgență nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, cu modificările și completările ulterioare
Se propune abrogarea alin.(5) al art.28 și instituirea unor norme tranzitorii în situația practicienilor în insolvență care sunt incompatibili (sunt concomitent și administrator/lichidator judiciar la un debitor și la un creditor al său), respectiv acordarea posibilității de a opta pentru exercitarea unei singure calități, precum și efectele neîndeplinirii obligației de a ieși din starea de incompatibilitate în

	termenul prevăzut de lege, respectiv nulitatea actelor semnate de către acesta. IV. Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare Se propune modificarea art.264, în sensul efectuării conversiei creanțelor bugetare în acțiuni în condițiile Legii nr.85/2014, corelându-se astfel prevederile acestui articol cu cele ale art.133 din Legea nr.85/2014, astfel cum se propune a fi modificat prin prezentul proiect de act normativ. În scopul maximizării recuperării creanțelor bugetare se propune introducerea în Codul de procedură fiscală a unei prevederi care să permită creditorului bugetar cesionarea creanțelor bugetare datorate de debitorii aflați în procedura insolvenței dacă sunt îndeplinite anumite condiții expres prevăzute de lege, asigurându-se pe această cale recuperarea integrală a creanțelor într-o perioadă rezonabilă. V. Urmare modificărilor propuse, se propune și includerea unor norme tranzitorii care să vizeze situația cererilor formulate în cadrul proceselor începute înainte de intrarea în vigoare a ordonanței de urgență, respectiv termenele de soluționare a cererilor în cauză, indiferent dacă intrarea în insolvență a fost realizată în baza Legii nr.85/2014 sau a Legii nr. 85/2006, precum și clarificarea modului de ieșire din incompatibilitate a practicienilor în insolvență care se află în această situație. În stabilirea normelor tranzitorii s-a urmărit respectarea drepturilor materiale și procesuale ale părților din procedura.
3. Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 3-a Impactul socioeconomic al proiectului de act normativ	
1. Impactul macroeconomic	Prin proiectul de act normativ se urmărește îmbunătățirea recuperării creanțelor statului de la debitorii aflați în procedura insolvenței
1¹ Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat	Prin proiectul de act normativ se urmărește îmbunătățirea mediului concurențial, prin stoparea insolvențelor repetate ale persoanelor care folosesc procedurile respective cu scopul sustragerii de la plata impozitelor și taxelor, ceea ce le permite ca pe parcursul funcționării să practice prețuri și tarife mai mici decât cele existente pe piață
2. Impactul asupra mediului de afaceri	Prin proiectul de act normativ se urmărește îmbunătățirea mediului de afaceri prin evitarea declanșării unor proceduri de insolvență abuzive, în scopul evitării plății unor creanțe către bugetul general consolidat, precum și măsuri suplimentare de salvare a companiilor
2.¹ Impactul asupra sarcinilor administrative	Nu este cazul
2.2. Impactul asupra întreprinderilor mici și mijlocii	Prezentul act normativ are un impact pozitiv asupra IMM-urilor în perspectiva îmbunătățirea mediului de afaceri și concurențial și a creșterii gradului de redresare al societăților aflate în insolvență
3. Impactul social	Prin reglementările propuse se urmărește creșterea gradului de redresare al societăților aflate în insolvență și, implicit, la păstrarea locurilor de muncă, ceea ce conduce la un impact social pozitiv

4. Impactul asupra mediului	Nu este cazul.					
5. Alte informații	Nu au fost identificate.					
Secțiunea a 4-a						
Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)						
- mil. lei -						
Indicatori	Anul curent 2018	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
		2019	2020	2021	2022	
1	2	3	4	5	6	7
1) Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acestea:						
(i) impozit pe profit						
(ii) impozit pe venit						
(iii) impozit pe veniturile microîntreprinderilor						
b) bugete locale:						
(i) impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) contribuții de asigurări						
2) Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acestea:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
b) bugete locale:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
3) Impact financiar, plus/minus, din care:						
a) buget de stat						

b) bugete locale						
4) Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
5) Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
6) Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						
7) Alte informații						

Secțiunea a 5-a
Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare

1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ: a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ; b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții.	Nu este cazul
1 ¹ . Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația în domeniul achizițiilor publice.	Prezentul proiect de act normativ nu se referă la acest subiect.
2) Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare	
3) Măsuri normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare	Nu este cazul.
4) Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Modificările legislative nu contravin jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene.
5) Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	Nu este cazul.
6) Alte informații	

Secțiunea a 6-a
Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ

1) Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	În procesul de elaborare a prezentului act normativ au fost îndeplinite procedurile prevăzute de Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională, cu modificările și completările ulterioare.

2) Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ.	Nu este cazul.
3) Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	Nu este cazul.
4) Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente	Nu este cazul.
5) Informații privind avizarea de către:	
a) Consiliul Legislativ	Prezentul act normativ se avizează de Consiliul Legislativ.
b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării	Nu este cazul.
c) Consiliul Economic și Social	Prezentul act normativ se avizează de Consiliul Economic și Social.
d) Consiliul Concurenței	Nu este cazul
e) Curtea de Conturi	Nu este cazul.
6) Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 7-a Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ	
1) Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ	În conformitate cu prevederile Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, propunerea legislativă a fost afișată pe pagina de internet a Ministerului Justiției și a Ministerului Finanțelor Publice pentru dezbateră publică și a fost dezbătută în cadrul Comisiei de dialog social, constituită la nivelul Ministerului Finanțelor Publice.
2) Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Nu este cazul.
3) Alte informații	Nu este cazul.

Secțiunea a 8-a Măsuri de implementare	
1) Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale – înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente	Nu este cazul
2) Alte informații	Nu este cazul

Având în vedere cele prezentate, în temeiul prevederilor art. 115 alin. (4) din Constituție, *republicată*, a fost elaborat proiectul de **Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea unor acte normative** pe care îl supunem spre aprobare.

TUDOREL TOADER
MINISTRUL JUSTITIEI

17.09.2018

DĂNUȚ ANDRUȘCĂ
MINISTRUL ECONOMIEI

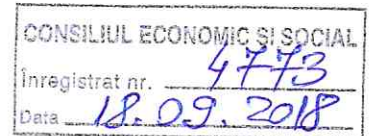

EUGEN - ORLANDO TEODOROVICI
MINISTRUL FINANTELOR PUBLICE

AVIZAT

IOANA ANDREEA LAMBRU
SECRETARUL GENERAL AL GUVERNULUI

LEONARDO BADEA
PREȘEDINTELE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

**Ordonanță de urgență
privind modificarea și completarea unor acte normative**

Având în vedere necesitatea eficientizării mecanismelor de recuperare a creanțelor bugetare față de societățile aflate în stare de insolvență, cu respectarea șanselor de redresare a acestora;

Constatându-se că actuala legislație furnizează încă mijloace de tergiversare a momentului intrării în faliment pentru afaceri cu șanse minimale de redresare sau în cazul debitorilor care nu efectuează plata creanțelor curente, care înregistrează pierderi, ori acumulează noi datorii,

Având în vedere că eficientizarea procedurilor de insolvență și îmbunătățirea protecției drepturilor creditorilor contribuie în mod substanțial la îmbunătățirea climatului de afaceri, creând, astfel, premisele pentru redresarea afacerilor viabile și recuperarea mai rapidă a creanțelor, inclusiv a celor bugetare,

Ținând cont de obiectivele Programului de guvernare 2018-2020, cu privire la obiectivele de creștere economică, de îmbunătățire a mediului de afaceri și de creștere a nivelului de colectare a veniturilor bugetare,

Având în vedere că actualul context economic impune luarea unor măsuri rapide pentru crearea premiselor legislative și administrative, care să conducă la creșterea siguranței circuitului economic și a atractivității investiționale a pieței românești,

Ținând seama de necesitatea instituirii unor măsuri urgente pentru asigurarea furnizării continue a serviciilor publice de producere și furnizare de energie termică și electrică de către operatorii economici aflați în dificultate,

Se impune adoptarea măsurilor urgente care să permită conversia, reducerea sau cesiunea creanțelor bugetare, în anumite condiții, pentru a evita intrarea iminentă în faliment a multor societăți cu potențial de viabilizare și cu consecințe grave în plan economic și social,

Având în vedere faptul că fondurile alocate de la bugetul de stat pentru cheltuielile de organizare și funcționare, pentru cheltuielile specifice actului de justiție și pentru cheltuielile de investiții ale Ministerului Justiției sunt insuficiente și este necesară și utilizarea altor surse,

Luând în considerare faptul că aspectele prezentate vizează un interes public și constituie o situație extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată, impunând adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență,

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I - Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 5, alineatul (1), punctele 31, 66 și 72 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„31. *insolvența societății de asigurare/reasigurare* este acea stare a societății de asigurare/reasigurare caracterizată prin una dintre următoarele situații:

a) incapacitatea vădită de plată a datoriilor exigibile cu disponibilitățile bănești;
b) retragerea autorizației de funcționare a societății de asigurare/reasigurare, ca urmare a imposibilității restabilirii, în cadrul procedurii de redresare financiară a:

(i) respectării cerinței de capital de solvabilitate - în cazul societăților supravegheate conform părții I din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările ulterioare;

(ii) marjei de solvabilitate disponibile cel puțin la nivelul marjei de solvabilitate minime - în cazul societăților supravegheate conform părții a II-a din Legea nr. 237/2015, cu modificările ulterioare;”

c) retragerea autorizației în cazul asigurătorului rezidual rezultat din procesul de rezoluție conform prevederilor art. 71 din Legea nr. 246/2015 privind redresarea și rezoluția asigurătorilor.”

„66. supravegherea exercitată de administratorul judiciar, în condițiile în care nu s-a ridicat dreptul de administrare al debitorului, constă în analiza permanentă a activității acestuia, avizarea prealabilă atât a măsurilor care implică patrimoniul debitorului, cât și a celor menite să conducă la restructurarea/reorganizarea acesteia și urmărirea operațiunilor efectuate în baza avizului prealabil. Avizarea se efectuează având la bază o raportare întocmită de către administratorul special, care menționează și faptul că au fost verificate și că sunt îndeplinite condițiile privind realitatea și oportunitatea operațiunilor juridice supuse avizării. Supravegherea operațiunilor de gestionare a patrimoniului debitorului se face prin avizul prealabil acordat cel puțin cu privire la următoarele operațiuni:

a) plățile, atât prin contul bancar, cât și prin casierie; aceasta se poate realiza fie prin avizarea fiecărei plăți, fie prin instrucțiuni generale cu privire la efectuarea plăților;

b) încheierea contractelor în perioada de observație și în perioada de reorganizare;

c) operațiunile juridice în litigiile în care este implicat debitorul, avizarea măsurilor propuse privind recuperarea creanțelor;

d) operațiunile care implică diminuarea patrimoniului, precum casări, reevaluări etc.;

e) tranzacțiile propuse de către debitor;

f) situațiile financiare și raportul de activitate atașat acestora;

g) măsurile de restructurare sau modificările contractului colectiv de muncă;

h) mandatele pentru adunările și comitetele creditorilor ale societăților aflate în insolvență la care societatea debitoare deține calitatea de creditor, precum și în adunările generale ale acționarilor la societățile la care debitorul deține participații;

i) înstrăinarea de active imobilizate din patrimoniul societății la care debitorul deține participații sau grevarea de sarcini ale acestora, este necesară, pe lângă avizul administratorului judiciar, și parcurgerea procedurii prevăzute de art. 87 alin. (2) și (3);”

„72. valoarea-prag reprezintă cuantumul minim al creanței, pentru a putea fi introdusă cererea de deschidere a procedurii de insolvență. Valoarea-prag este de 40.000 lei atât pentru creditori cât și pentru debitori, inclusiv pentru cererile formulate de lichidatorul numit în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru creanțe de altă natură decât cele salariale, iar pentru salariați este de 6 salarii medii brute pe economie/salariat. Când cererea de deschidere a procedurii de insolvență este introdusă de debitor, cuantumul creanțelor bugetare trebuie să fie mai mic de 50% din totalul declarat al creanțelor debitorului.”

2. La articolul 5, alineatul (1), după punctul 72 se introduce un nou punct, punctul 73, cu următorul cuprins:

“73. fondul de comerț reprezintă ansamblul bunurilor mobile și imobile, corporale și necorporale - mărci, firme, embleme, brevete de invenții, vad comercial -, utilizate de un operator economic în vederea desfășurării activității sale;”

3. La articolul 45, alineatul (1), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

“d) desemnarea motivată, după verificarea eventualelor incompatibilități, prin sentința de deschidere a procedurii, a administratorului judiciar provizoriu/lichidatorului judiciar provizoriu, dintre ofertele depuse la dosare de către practicieni în insolvență. În lipsa depunerii unor oferte, desemnarea se va face aleatoriu, dintre practicienii în insolvență înscrși în Tabloul Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România care și-au depus oferta la dosar. Desemnarea se va face pentru administrarea procedurii

până la confirmarea acestuia în condițiile legii. Totodată, judecătorul-sindic va fixa onorariul în conformitate cu criteriile stabilite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și a atribuțiilor acestuia pentru această perioadă;"

4. La articolul 52, după alineatul (1), se introduce un alineat nou alin.(2) cu următorul cuprins:

"(2) Nu poate fi desemnat ca administrator special o persoană fizică sau juridică care are și calitatea de creditor."

5. La art. 57, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

"(1) Practicienii în insolvență interesați vor depune la dosar o ofertă de preluare a poziției de administrator judiciar în dosarul respectiv, la care vor anexa dovada calității de practician în insolvență și o copie de pe polița de asigurare profesională. În ofertă, practicianul în insolvență interesat va arăta și disponibilitatea de timp și de resurse umane, precum și experiența generală sau specifică necesare preluării dosarului și buneii administrări a cazului. În cazul în care nu sunt oferte depuse la dosar, judecătorul-sindic va desemna provizoriu, până la prima adunare a creditorilor, un practician în insolvență ales în mod aleatoriu din Tabloul Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România."

6. La articolul 59, alineatul (1), se modifică și va avea următorul cuprins:

"(1) Administratorul judiciar va depune lunar un raport cuprinzând descrierea modului în care și-a îndeplinit atribuțiile, inclusiv cele legate de urmărirea operațiunilor efectuate în baza avizului prealabil, justificarea cheltuielilor efectuate cu administrarea procedurii sau a altor cheltuieli efectuate din fondurile existente în averea debitorului, precum și, dacă este cazul, stadiul efectuării inventarierii. În raport se vor include informații privind respectarea obligațiilor fiscale, referitoare la obținerea sau necesitatea actualizării autorizărilor/autorizațiilor pentru desfășurarea activității, a actelor de control încheiate de organe de control și onorariul încasat al administratorului judiciar, cu precizarea modalității de calcul al acestuia."

7. După alineatul (1) al articolului 61 se introduce un alineat nou, alineatul (2), cu următorul cuprins:

"(2) Nu vor putea fi desemnate în baza alin. (1) acele persoane care se află într-o relație contractuală sau într-o relație de afiliere, așa cum este aceasta definită în Codul Fiscal, cu administratorul judiciar, cu lichidatorul judiciar, cu debitorul în insolvență sau cu vreunul dintre creditori."

8. La articolul 67, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

"(2) Documentele prevăzute la alin. (1) se depun odată cu cererea de deschidere a procedurii sau, cel mai târziu, până la termenul de judecată stabilit de judecătorul-sindic. Nedepunerea documentelor prevăzute la alin. (1) lit. a)-g), k), l), m) și n) atrage respingerea cererii de deschidere a procedurii, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 38 alin. (2) lit. c) și d), precum și a cazului în care cererea de deschidere a procedurii este formulată de lichidatorul numit în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Nedepunerea documentelor prevăzute la lit. h), i) și j) este sancționată cu decăderea din dreptul de a depune un plan de reorganizare."

9. La articolul 75, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins, iar după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alin. (3¹)-(3²), cu următorul cuprins:

"(3) - Nu sunt supuse suspendării prevăzute la alin. (1) acțiunile judiciare pentru determinarea existenței și/sau cuantumului unor creanțe asupra debitorului, născute după data deschiderii procedurii. Pentru astfel de acțiuni se va putea formula, pe parcursul perioadei de observație și de reorganizare, cerere de plată ce va fi analizată de către administratorul judiciar într-un termen de maxim 10 de zile de la data depunerii, cu respectarea prevederilor art. 106 alin. (1), care se aplică în mod corespunzător, fără ca

aceste creanțe să fie înscrise în tabelul de creanțe. Împotriva măsurii dispuse de către administratorul judiciar se va putea formula contestație cu respectarea art. 59 alin. (5), (6) și (7).

(3¹) În cazul nesoluționării cererii de plată în termenul prevăzut la alin. (3), judecătorul sindic, la cererea creditorului în cauză, sancționează administratorul judiciar cu amendă cuprinsă între 30% și 50 % din cuantumul sumei ce face obiectul cererii de plată.

(3²) În cazul nesoluționării, în mod repetat, de către administratorul judiciar a cererilor de plată, judecătorul sindic, în orice moment al procedurii, la cererea creditorului, înlocuiește administratorul judiciar și desemnează un alt administrator judiciar, în condițiile prevăzute la art. 45 alin. (1) lit. d).

(3³) Judecătorul sindic se pronunță în termen de maxim 30 de zile asupra cererilor formulate de creditor în baza alin.(3¹)- (3³).

10. La articolul 102, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

“(1) - Cu excepția salariilor ale căror creanțe vor fi înregistrate de administratorul judiciar conform evidențelor contabile, toți ceilalți creditori, ale căror creanțe sunt anterioare datei de deschidere a procedurii, vor depune cererea de admitere a creanțelor în termenul fixat în hotărârea de deschidere a procedurii; cererile de admitere a creanțelor vor fi înregistrate într-un registru, care se va păstra la grefa tribunalului. Sunt creanțe anterioare și creanțele bugetare stabilite printr-o decizie de impunere întocmită ulterior deschiderii procedurii, dar care are ca obiect activitatea anterioară a debitorului. În termen de 60 de zile de la data publicării în BPI a notificării privind deschiderea procedurii, organele de inspecție fiscală vor efectua inspecția fiscală pe baza analizei de risc, potrivit prevederilor Legii 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare. Creditorii bugetari vor înregistra cererea de admitere a creanței, conform evidențelor proprii, în termenul prevăzut la art. 100 alin. (1) lit. b), urmând ca, în termen de 60 de zile de la data publicării în BPI a notificării privind deschiderea procedurii, să înregistreze un supliment al cererii de admitere a creanței inițiale, dacă este cazul.”

11. După alineatul 8 al articolului 102 se introduce un nou alineat, alineatul 8¹, cu următorul cuprins:

“(8¹) Creanțele fiscale constatate printr-un act administrativ fiscal contestat, vor fi admise la masa credală și înscrise sub condiție rezolutorie până la finalizarea acțiunii în contencios.”

12. La articolul 133, alineatul (5), litera K) se modifică și va avea următorul cuprins:

“K. - Prin excepție de la prevederile lit.J, planul de reorganizare nu poate prevedea conversia creanțelor bugetare în titluri de valoare. Cu consimțământul creditorului bugetar exprimat prin vot, planul de reorganizare poate prevedea doar conversia creanțelor bugetare în acțiuni, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

1. să rezulte din conținutul planului de reorganizare, pe baza analizei economico-financiare, faptul că societatea debitoare își poate continua activitatea, măsura propusă fiind una viabilă pentru societate;

2. să rezulte din conținutul planului de reorganizare faptul că aceasta modalitate de stingere a creanței bugetare duce la maximizarea recuperării creanței statului, față de situația intrării debitorului în faliment;

3. conversia să fie integrală și efectuată la valoarea creanței bugetare deținute, ea neputând fi cumulată cu măsura reducerii creanței bugetare.

Creditorul bugetar poate contracta serviciile unui evaluator independent pentru realizarea unui raport de evaluare asupra condițiilor de la punctele 1 și 2, pe baza căruia să-și exercite votul asupra planului de reorganizare care cuprinde propunerea de conversie a creanței bugetare.”

13. După alineatul (5) al articolului 133 se introduc trei noi alineate, alineatele (5¹), (5²), (5³) cu următorul cuprins:

„(5¹) Creditorul bugetar poate aproba planul de reorganizare în care este propusă reducerea creanței bugetare negarantate, reducere fundamentată de administratorul judiciar în cuprinsul planului, dacă sunt îndeplinite următoarele criterii:

a) măsura de reducere reprezintă modalitatea optimă de recuperare a creanței bugetare negarantate, față de situația intrării debitorului în faliment;

b) debitoarea deține un fond de comerț care să îi permită continuarea activității;

c) măsura de reducere conduce la viabilizarea societății debitoare;

(5²) În cazul în care administratorul judiciar propune în planul de reorganizare măsura reducerii creanțelor bugetare negarantate cu până la 50%, creditorul bugetar aprobă planul în situația în care sunt îndeplinite cumulativ criteriile prevăzute la alin. (5¹) și cel puțin încă un criteriu din următoarele:

a) să rezulte un nivel de cel puțin 50% al obligațiilor fiscale curente datorate pe perioada executării planului de reorganizare față de nivelul mediu anual al acestora înaintea intrării în insolvență;

b) societatea debitoare trebuie să desfășoare o activitate de interes public;

c) societatea debitoare trebuie să desfășoare o activitate strategică într-o anumită ramura economică.

(5³) În ipotezele prevăzute de alin. (5¹) și (5²), rămân incidente prevederile privind realizarea testului creditorului privat, astfel cum este definit de art.5 pct.71.”

14. După articolul 135 se introduce un nou articol, art. 135¹ cu următorul cuprins:

„Art. 135¹ - (1) Data stingerii creanțelor supuse conversiei, în condițiile art.133 alin. 5 lit. K, este data realizării conversiei.

(2) Instituția publică ce exercită calitatea de acționar în numele statului la data efectuării conversiei exercită drepturile și obligațiile statului român în calitate de acționar pentru acțiunile emise în favoarea statului de operatorii economici și înregistrează în evidențele contabile aceste acțiuni.

(3) În cazul în care statul nu deține, anterior conversiei, acțiuni ale debitorului, pentru acțiunile emise urmare conversiei, exercitarea drepturilor și obligațiilor statului român, precum și înregistrarea acțiunilor astfel dobândite în evidențele contabile se realizează de către Autoritatea de Administrare a Activelor Statului.”

15. La articolul 143, alineatele (1) și (3), se modifică și vor avea următorul cuprins:

“(1) Dacă debitorul nu se conformează planului sau desfășurarea activității sale aduce pierderi sau se acumulează noi datorii către creditorii din cadrul procedurii, oricare dintre creditorii sau administratorul judiciar pot solicita oricând judecătorului-sindic să dispună intrarea în faliment a debitorului. Cererea se judecă de urgență și cu precădere, în maxim 30 de zile de la înregistrarea acesteia la dosarul cauzei.”

”(3) Titularul unei creanțe curente, certă, lichidă și exigibilă mai veche de 60 de zile și un quantum peste valoarea-prag, poate solicita, oricând în timpul planului de reorganizare sau după îndeplinirea obligațiilor de plată asumate în plan, trecerea la faliment. Cererea se judecă de urgență și cu precădere, în maxim 30 de zile de la înregistrarea acesteia la dosarul cauzei. Cererea sa va fi respinsă de către judecătorul-sindic în situația în care creanța nu este datorată, este achitată sau debitoarea încheie o convenție de plată cu acest creditor.”

16. La articolul 169, alineatele (2) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

“(2) - Administratorul judiciar ori, după caz, lichidatorul judiciar, ori de câte ori identifică persoanele culpabile de starea de insolvență a debitorului, va promova acțiunea în antrenarea răspunderii patrimoniale. Dacă administratorul judiciar ori, după caz, lichidatorul judiciar nu a indicat persoanele culpabile de starea de insolvență a debitorului aceasta poate fi introdusă de președintele comitetului creditorilor în urma hotărârii adunării creditorilor ori, dacă nu s-a constituit comitetul creditorilor, de un creditor desemnat de

adunarea creditorilor. De asemenea, poate introduce această acțiune, în aceleași condiții, creditorul care deține mai mult de 30% din valoarea creanțelor înscrise la masa credală.”

„(7) În cazul în care s-a pronunțat o hotărâre de respingere a acțiunii introduse potrivit alin. (1) sau, după caz, alin. (2), administratorul judiciar/lichidatorul judiciar care nu intenționează să formuleze apel împotriva acesteia va notifica în acest sens comitetul creditorilor sau, în cazul în care nu a fost desemnat un comitet al creditorilor, adunarea creditorilor. Împotriva acestei hotărâri, calea de atac poate fi exercitată direct de președintele comitetului creditorilor, iar în lipsa constituirii unui comitet, de către orice creditor interesat care deține mai mult de 30% din valoarea creanțelor înscrise la masa credală.”

17. Articolul 170 se modifică și va avea următorul cuprins:

„170 - Acțiunea prevăzută la art. 169 se prescrie în termen de 3 ani. Prescripția începe să curgă de la data la care a fost cunoscută sau trebuia cunoscută persoana care a contribuit la apariția stării de insolvență, dar nu mai târziu de data publicării în Buletinul procedurilor de insolvență a raportului administratorului judiciar/lichidatorului judiciar prevăzut de art.58 alin.(1) lit. b) sau, după caz, art.64 lit. a).”

18. La articolul 243, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 243. - (1) Procedura falimentului, reglementată prin prezentul capitol, se aplică societăților de asigurare/reasigurare prevăzute de art. 1 alin. (2) pct. 3 din Legea nr. 237/2015, inclusiv sucursalelor acestora cu sediul în străinătate, precum și sucursalelor și filialelor societăților de asigurare din state terțe, care au sediul în România.”

19. Articolul 244 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 244. - (1) În prezentul capitol, termenii "autoritatea competentă", "autorități de supraveghere", "creditori de asigurări", "creanțe de asigurări", "acord de plată a creanțelor de asigurări" și "Fond de garantare", "procedură de redresare financiară", "stat membru", "stat membru de origine", "stat membru gazdă" și "stat terț" au înțelesul prevăzut de Legea nr. 213/2015 privind Fondul de garantare a asiguraților și în Legea nr. 503/2004 privind redresarea financiară, falimentul, dizolvarea și lichidarea voluntară în activitatea de asigurări, republicată, cu modificările ulterioare.

(2) Termenii "filială", "sucursală", "persoane care conduc efectiv societatea" și "acționar semnificativ" au înțelesul prevăzut de Legea nr. 237/2015.”

20. La articolul 246, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Înainte de înregistrarea la tribunal, cererea prevăzută la alin. (1) se înaintează Autorității de Supraveghere Financiară o dată cu actele și documentele doveditoare, în vederea analizării acesteia și a formulării întâmpinării prevăzute la art. 248 alin. (1). Societatea de asigurare/reasigurare debitoare anexează la cerere, în mod obligatoriu, registrul special al activelor admise să acopere rezervele tehnice, conform reglementărilor în vigoare referitoare la rezervele tehnice.”

21. Articolul 248 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 248. - (1) Cererea prevăzută la art. 246 alin. (1) și la art. 247 alin. (1) se înregistrează de tribunal odată cu întâmpinarea Autorității de Supraveghere Financiară, prin care aceasta comunică dacă societatea de asigurare/reasigurare debitoare face sau nu face obiectul unei proceduri de redresare financiară, conform Legii nr. 503/2004, republicată, cu modificările ulterioare, pentru restabilirea situației sale financiare sau, după caz, pentru onorarea plăților către creditori, în cadrul unor măsuri administrative de redresare financiară sau unei proceduri de rezoluție conform Legii nr. 246/2015.

(2) Deschiderea procedurii falimentului se pronunță de judecătorul-sindic dacă societatea de asigurare/reasigurare se află în stare de insolvență, definită conform art. 5 pct. 31.”

22. La articolul 249 alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 249. - (1) În temeiul prezentului titlu, Autoritatea de Supraveghere Financiară poate introduce o cerere privind deschiderea procedurii falimentului împotriva unei societăți de asigurare/reasigurare debitoare, în oricare dintre situațiile prevăzute la art. 5 pct. 31.”

23. La articolul 249 alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) decizia Autorității de Supraveghere Financiară privind închiderea procedurii de redresare financiară/rezoluție urmată de deschiderea procedurii falimentului împotriva societății de asigurare/reasigurare;”

24. La articolul 250, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 250. - (1) În urma înregistrării cererii, potrivit art. 246-249, se vor cita societatea de asigurare/reasigurare debitoare, atât prin administrator interimar, cât și prin reprezentantul asociațiilor/acționarilor și, după caz, creditorul care a formulat cererea sau Autoritatea de Supraveghere Financiară. Totodată, va fi notificat și Fondul de garantare.”

25. La articolul 251, se introduc două noi alineate, alin.(2)-(3), cu următorul cuprins:

„(2) În situația în care Autoritatea de Supraveghere Financiară a avizat un lichidator judiciar în condițiile alin. (1), iar acesta a fost confirmat de către adunarea creditorilor, onorariul acestuia supus confirmării adunării creditorilor nu poate depăși onorariul cuprins în oferta supusă avizării Autorității de Supraveghere Financiară.

„(3) La stabilirea nivelului onorariului vor fi avute în vedere prevederile art. 38 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

26. După articolul 251 se introduce un nou articol, art. 251¹, cu următorul cuprins:

„Art. 251¹ - Din comitetul creditorilor face parte, în mod obligatoriu, Fondul de garantare.”

27. La articolul 252, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 252. - (1) În urma pronunțării hotărârii de deschidere a procedurii falimentului, lichidatorul judiciar comunică de îndată despre aceasta părților interesate, Autorității de Supraveghere Financiară, Fondului de garantare, precum și oficiului registrului comerțului unde este înregistrată societatea de asigurare/reasigurare debitoare, în vederea efectuării mențiunii «societate de asigurare/reasigurare în faliment»”.

28. La articolul 258, litera c) se abrogă.

29. La articolul 258, literele d) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„d) menținerea sau denunțarea unor contracte, altele decât contractele de asigurare, încheiate de societatea de asigurare/reasigurare debitoare, cu acordul Comitetului creditorilor;

e) conducerea activității societății de asigurare/reasigurare debitoare, respectiv efectuarea operațiunilor în interesul procedurii de faliment; ”

30. La articolul 258, partea introductivă a literei q) se modifică și va avea următorul cuprins:

„q) lichidarea bunurilor și valorificarea drepturilor din patrimoniul societății de asigurare/reasigurare debitoare și cu înștiințarea Fondului de garantare, cu aprobarea adunării creditorilor, urmărindu-se valorificarea optimă a acestora, în scopul achitării datoriilor către creditorii de asigurări, prin:”

31. La articolul 258 litera q), punctul 1 se abrogă.

32. La articolul 258 se introduc trei noi alineate, alin. (2)-(4), cu următorul cuprins:

(2) Verificarea creanțelor de către lichidatorul judiciar se face într-un termen care nu poate depăși 30 de zile de la data înregistrării la instanța competentă a declarației de creanță a acestuia.

(3) În urma verificării, lichidatorul judiciar va întocmi un raport separat cu privire la creanțele FGA, în care va prezenta situația declarațiilor de creanță depuse de către FGA și totodată va modifica în mod corespunzător Tabelul creanțelor înscrise la masa credală.

(4) Lichidatorul judiciar va transmite FGA informațiile și documentele necesare exercitării atribuțiilor acestuia din urmă.”

33. Articolul 260 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 260 - (1) Pentru încălcarea gravă a atribuțiilor, lichidatorul judiciar poate fi înlocuit de judecătorul-sindic, în condițiile art. 57 alin. (4).

(2) Autoritatea de Supraveghere Financiară poate solicita judecătorului sindic înlocuirea lichidatorului judiciar dacă constată neîndeplinirea atribuțiilor prevăzute în prezentul capitol. Cererea acestuia se judeca în camera de consiliu în termen de 30 de zile cu citarea lichidatorului judiciar, comitetului creditorilor și administratorului special.

(3) În cazul admiterii acțiunii, judecătorul - sindic va desemnează un lichidator judiciar de pe lista practicienilor în insolvență agreeți de Autoritatea de Supraveghere Financiară.”

34. La articolul 262, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Retragerea autorizației de funcționare nu împiedică lichidatorul judiciar sau orice altă persoană împuternicită în acest sens de către acesta să desfășoare unele dintre operațiunile de asigurare ale societății de asigurare/reasigurare debitoare, în măsura în care acest lucru este necesar sau adecvat, în scopul finalizării procedurii de faliment. Aceste operațiuni se vor putea desfășura numai cu avizul prealabil al autorității competente și până la data denunțării polițelor de asigurare.”

35. La articolul 262, după alineatul (3) se introduc trei noi alineate, alin. (3¹)-(3³), cu următorul cuprins:

„(3¹) Registrele speciale de evidenta a activelor care acoperă rezervele tehnice brute se mențin și după deschiderea procedurii de faliment. În cazul în care un asigurător desfășoară atât activități de asigurare de viață, cât și de asigurare generală, se vor menține registre separate pentru fiecare tip de activitate

(3²) La data rămânerii definitive a hotărârii de deschidere a procedurii de faliment, polițele de asigurare încheiate de societatea de asigurare/reasigurare încetează de drept în termen de 90 de zile. În aceleași condiții, se vor denunța și contractele de reasigurare.

(3³) În acest sens, lichidatorul judiciar notifică demersul privind denunțarea polițelor de asigurare precum și posibilitatea creditorilor de asigurări de a recupera de la Fondul de garantare primele datorate de asigurator pentru perioada în care riscul nu a fost acoperit. Notificarea se publică în Buletinul Procedurilor de Insolvență, în două ziare de circulație națională precum și pe site-ul societății de asigurare reasigurare în faliment.

36. Articolul 263 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 263. - După pronunțarea hotărârii privind deschiderea procedurii falimentului împotriva unei societăți de asigurare/reasigurare debitoare, lichidatorul judiciar întocmește raportul prevăzut la art. 258 lit. a).”

37. Articolele 264 și 265 se abrogă.

38. La articolul 266, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) De la data rămânerii definitive a hotărârii de deschidere a procedurii falimentului, în condițiile prezentului titlu, Fondul de garantare este în drept să efectueze

plăți din disponibilitățile acestui fond, în vederea achitării sumelor convenite creditorilor de asigurări, conform procedurii administrative reglementate de Legea nr. 213/2015.”

39. La articolul 267 alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 267. - (1) Creanțele de asigurări, indiferent de momentul nașterii acestora, se bucură de prioritate absolută față de orice alte creanțe, în ceea ce privește activele admise să reprezinte rezervele tehnice ale societății de asigurare/reasigurare aflate în procedură de faliment. Aceste creanțe se plătesc în lei, imediat după plata creanțelor prevăzute la art. 159 alin. (1) pct. 2.”

40. La articolul 267, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), sumele rezultate în urma valorificării activelor admise să reprezinte rezervele tehnice ale societății de asigurare/reasigurare, vor fi distribuite integral în vederea stingerii creanțelor Fondului de garantare aferente plăților de despăgubiri/indemnizații acordate creditorilor de asigurări din disponibilitățile sale, în aplicarea prevederilor Legii nr. 213/2015.”

41. La articolul 324, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 324. - (1) Instanța determinată potrivit prevederilor art. 41 este singura autoritate competentă împuternicită să decidă cu privire la aplicarea procedurii falimentului în ceea ce privește o societate de asigurare/reasigurare, persoană juridică română, inclusiv sucursalele acesteia din alte state membre. Hotărârea instanței se poate lua în absența ori după adoptarea unor măsuri de redresare financiară. Hotărârea de deschidere a procedurii falimentului, precum și efectele acesteia se află sub incidența legii statului român. Prevederile privind redresarea și rezoluția financiară din Legii nr. 503/2004, republicată, cu modificările ulterioare respectiv din Legea nr. 246/2015 se aplică în mod corespunzător.”

Art. II- Alineatul (2) al articolului 25 din Ordonanța Guvernului nr. 89/2000 privind unele măsuri pentru autorizarea operatorilor și efectuarea înscrierilor în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 423 din 1 septembrie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 298/2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

“(2) O cotă de 15% din sumele realizate din taxele stabilite la art. 23 și 24 se constituie și se utilizează, prin derogare de la prevederile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, precum și de la alte dispoziții legale, ca fond special la dispoziția Ministerului Justiției, pentru organizarea și funcționarea AEGRM, pentru cheltuieli cu bunuri și servicii și cheltuieli de investiții aferente Ministerului Justiției și instanțelor judecătorești.”

Art III - După alineatul 2 al articolului 25 din Ordonanța Guvernului nr. 89/2000 privind unele măsuri pentru autorizarea operatorilor și efectuarea înscrierilor în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 423 din 1 septembrie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 298/2002, se introduce un nou alineat, alin. (2¹) cu următorul cuprins:

”(2¹) Categoriile de cheltuieli cu bunuri și servicii și categoriile de cheltuieli de investiții aferente Ministerului Justiției și instanțelor judecătorești care se vor finanța din sumele prevăzute la alin. (2) se stabilesc prin ordin al ministrului justiției.”

Art. IV - La articolul 25 alineatul (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2000 privind organizarea activității de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 25 ianuarie 2000, aprobată prin Legea

nr. 156/2002, cu modificările și completările ulterioare, după litera d) se introduce o nouă literă, lit. e), cu următorul cuprins:

“e) cheltuieli cu bunuri și servicii și cheltuieli de investiții aferente Ministerului Justiției și instanțelor judecătorești, prin derogare de la prevederile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare.”

Art V - După alineatul 2 al articolului 25 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2000 privind organizarea activității de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 25 ianuarie 2000, aprobată prin Legea nr. 156/2002, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou alineat, alin. (2¹) cu următorul cuprins:

“(2¹) Categoriile de cheltuieli cu bunuri și servicii și categoriile de cheltuieli de investiții aferente Ministerului Justiției și instanțelor judecătorești care se vor finanța din sumele prevăzute la alin. (2) lit. e) se stabilesc prin ordin al ministrului justiției.”

Art. VI - La articolul 13 alineatul (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 973 din 7 decembrie 2017, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 80/2018, cu modificările și completările ulterioare, după litera i) se introduce o nouă literă, lit. j), cu următorul cuprins:

“j) achiziții din veniturile obținute potrivit art. 25 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2000 privind organizarea activității de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară, cu modificările și completările ulterioare și art. 25 alin. (2) - (5) din Ordonanța Guvernului nr. 89/2000 privind unele măsuri pentru autorizarea operatorilor și efectuarea înscrierilor în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare, cu modificările și completările ulterioare.”

Art.VII - Alineatul (5) al articolului 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 944 din 22 noiembrie 2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare se abrogă.

Art. VIII - (1) În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, practicianul în insolvență care se regăsește în situația de incompatibilitate prevăzută la art. 28 alin.(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 944 din 22 noiembrie 2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este obligat să opteze pentru exercitarea mandatului de administrator judiciar/lichidator judiciar fie în procedura de insolvență a debitorului, fie a creditorului, notificând în acest sens judecătorul sindic.

(2) În cazul în care, la împlinirea termenului prevăzut la alin.(1), practicianul în insolvență nu și-a îndeplinit obligația de a opta, acesta va rămâne administrator judiciar/lichidator judiciar al debitorului. Orice acte semnate în procedura de insolvență a creditorului după împlinirea acestui termen sunt lovite de nulitate absolută.

Art.IX - Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 547 din 23 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 264, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

“(5) La contribuabilii/plătitorii la care s-a deschis procedura insolvenței, potrivit legii, conversia creanțelor bugetare în acțiuni poate fi prevăzută prin planul de reorganizare, în condițiile Legii nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență.”

2. După articolul 264 se introduce un nou articol, art. 264¹, cu următorul cuprins:

“Art.264¹ - Cesiunea creanțelor bugetare

(1) Creditorul bugetar poate cesiona creanțele bugetare datorate de debitorii aflați în procedura insolvenței dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

a) prețul cesiunii este cel puțin egal cu valoarea creanțelor bugetare, asigurându-se recuperarea integrală a creanțelor bugetare înscrise în tabelul definitiv consolidat de creanțe;

b) plata prețului cesiunii și recuperarea creanțelor bugetare se realizează într-o perioadă de maxim 3 ani de la data încheierii contractului de cesiune;

c) cesionarul justifică un interes public în vederea cesionării creanței;

d) contractul de cesiune se încheie între data definitivării tabelului consolidat de creanțe și data aprobării planului de reorganizare.

(2) Cesionarul creanței bugetare preia ca urmare a cesiunii de creanță toate drepturile creditorului bugetar.

(3) În situația în care plata prețului cesiunii se se face într-o perioadă mai mare de 30 de zile de la data încheierii contractului de cesiune, se datorează dobânzi potrivit prezentului cod.

(4) Dacă cesionarul nu plătește creditorului bugetar, la termenele prevăzute în contract, prețul cesiunii, contractul de cesiune reprezintă titlu executoriu pentru creditorul bugetar, iar creanța acestuia este o creanță bugetară ce poate fi recuperată potrivit prezentului cod.

(5) În situația în care există mai mulți ofertanți care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin.(1), cesiunea de creanță se va realiza ca urmare a unei proceduri competitive organizate de către creditorul bugetar bazate pe criteriul celui mai mare preț al cesiunii oferit și pe al celui mai scurt termen de plată a prețului cesiunii.”

Art.X - Dispozițiile art. 264¹ din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se aplică și pentru debitorii aflați în procedura insolvenței la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. XI - (1) Termenul prevăzut la art. 75 alin. (3), prevederile alin. (3¹)-(3³) ale aceluiași articol, precum și termenele prevăzute la art. 143 alin. (1) și (3) din Legea nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin prezenta ordonanță de urgență, se aplică și pentru cererile formulate în cadrul proceselor începute înainte de data intrării în vigoare a acesteia, inclusiv celor nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) În cazul cererilor nesoluționate în procesele aflate deja pe rol, termenele prevăzute mai sus se calculează de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. XII - (1) Prevederile art. 133 alin. (5) lit. K), ale art. 133 alin. (5¹) - (5³), precum și cele ale art. 135¹ din Legea nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin prezenta ordonanță de urgență, se aplică și proceselor începute înainte de data intrării în vigoare a acesteia, cu condiția ca planul de reorganizare să nu fie aprobat de adunarea generală a creditorilor până la data intrării în vigoare a ordonanței.

